

Bogácsi Ősz

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XXII. évfolyam 3. szám 2011.

TARTALOMBÓL:

- NYÁRI RENDEZVÉNYEK
- BOGÁCS KITŰNTETETTJEI
- BECSENGETEK
- IDŐSEK NAPJA
- ÉVÉRTÉKELŐ
- OKTÓBER 23-I MEGEMLÉKEZÉS

Október 14-én köszöntöttük az időseket

Bogács kitüntetettjei és
községünk vezetői

Kegyelettel adóztunk '56 hősei előtt

Az önkormányzat első évének értékelése

Szinte hihetetlen, hogy már egy éve dolgozik az új önkormányzat, próbálja legjobb tudása és szándéka szerint irányítani, szervezni a falu életét, mindennapjait.

Ilyenkor, az évfördülön adódik a feladat, vessünk számot mindazzal, amit cselekedtünk, és mindazzal, amit elmulasztottunk. Nézzük hát, mit is tettünk az elmúlt egy esztendőben, tiszta lehet-e a lelkiismeretünk.

Úgy gondolom, valamennyi képviselőtársam nevében mondhatom, hogy küzdelmes egy esztendő áll mögöttünk, melyre - így utólag visszatekintve - igazán büszkék lehetünk. Ha sorra veszem a megvalósult feladatokat, visszaporgetem gondolatban a bizottsági és képviselő testületi üléseket, a rögtönzött megbeszéléseket, akkor az a gondolat fogalmazódik meg bennem legelőször, hogy mindenki a maga módján a lehető legjobb szándékkal, tenni akarással és pozitív hozzáállással végezte munkáját. Az elmúlt egy esztendő alatt egymáshoz csíszolódtunk, megtanultunk figyelni egymásra, s megtanultuk tolerálni a másik véleményét. A közös munka során a politikai hovatartozás meglehetősen háttérbe szorult, a képviselő testület valamennyi tagját településünk fejlődésének lehetőségei foglalkoztatják elsősorban, s ez igazán egysegessé kovácsolja az önkormányzatot.

Ha az elvégzett feladatokat sorra veszem, akkor legelső helyen a fürdő felújítása áll, melyről már annyiszor írtam e lap oldalain. 2010 októberében elődeinkről megörököltünk egy alírt támogatási szerződést 94,7 millió Ft-ról, ehhez azonban nem járult örökségként a beruházás megvalósításához még hiányzó kb. 100 millió Ft. Mégis sikerült megvalósítani! Hogy ki, hogyan érteki, azt az olvasóra bízom, én már megtettem a Bogácsi Nyár című lapban. Azt gondolom, hogy településünk életében ez meghatározó esemény volt, negatív és pozitív hatásaival együtt. Biztos vagyok abban, hogy a következő években ez a beruházás csak többet, jobbat hozhat a falunknak, alapvetően hozzájárul majd a gyarapodásunkhoz.

Szintén fontos és meghatározó esemény volt a Zöldfa és József Attila utcák keresztelődésében lévő illegális hulladéklerakó felszámolása, mely elsősorban az ott élők életkörülményeinek javítását, az egészségügyi kockázat felszámolását jelentette, szemléletformáló, környezetalakító szerepe elvitathatatlan.

Elkészült a Cserépi úti pincesor környezetrendezési terve, amely biztos irányt mutat az elkövetkező évek fejlesztési lehetőségeinek ezen a területen.

Június végén megnyitottuk a 20. század eleji bogácsi paraszti világot bemutató Hagyományörző Házat, gazdag életképei kiegészítik a Tájházban őrzött tárgyi örökségünket. A több mint ezer látogató igazolja az épület funkcióváltásának helyességét.

Ezen kívül több olyan pályázatunk van előkészítve, melynek megvalósítása jelentősen javítja a Bogácson élők életminőségét, vagyonvédelmét. Hiszen már benyújtottuk, és döntés előtt áll a több mint 200 millió Ft-os csapadékvíz-elvezetésre készített pályázatunk, a csaknem 100 millió Ft-os iskolafelújítási projekt, a 2,5 millió Ft-os rendezvényt támogató LEADER pályázat, valamint jelenleg készül az intézményi informatikai infrastruktúra fejlesztésére kb. 20-30 millió Ft-os pályázat, valamint a fürdő bejáratának korszerűsítésére és a

település kerékpározhatóvá tételére kidolgozandó programterv, és a következő évre vonatkozó közmunka program.

Természetesen valamennyi elvégzett feladatot nem tudok, és nem is szükséges itt számba venni, hiszen a mindennapok ellátak bennünket bőségesen tennivalóval. Igyekezünk a korábbi évek tapasztalatai alapján a település életét zökkenőmentesen szervezni, a már megszokott tevékenységeket, szolgáltatásokat továbbra is biztosítani, a rendezvényeink hagyományait folytatni, új hagyományt teremteni.

Ami mindezekon túl megfogalmazódik bennem az az, hogy alapvetően a településünkön nyugalom és békeesség van, a nagy többség tezi a dolgát, bántás és rosszindulat nélkül. Örülök annak, hogy jó úton halad a párbeszéd az önkormányzat és a lakosság között, sőt az üdülőtulajdonosok részéről is sok-sok segítő szándékkal, javaslattal találkozunk. Gondoljunk csak a falugyűlésre, a vállalkozók és az üdülőtulajdonosok részére szervezett fórumokra. Meggyőződésem, hogy ez a helyes út, a társadalmi párbeszéd a demokratikus faluvezetés számára sem pótolható alapvető szükséglet, melyet a továbbiakban erősíteni kell.

Nem szeretnék az önmagát hibátlannak tartó ember szerepében tetszelegni, tudom, hogy a mindennapok problémái között vannak olyanok, melyeket rosszul, vagy nem mindig megfelelően oldott meg az önkormányzat. Ezekről is számot kell vetnünk, ha reális képet akarunk magunkról „festeni”. Tudom, hogy a fürdőfelújítás befejezése késett, a fürdő területe nagyobb törődést igényel, hogy a szépen virágosított településközpont a nyár végére hagyott kizívni való maga után, hogy a közmunka program ebben az évben nem tudott úgy működni, ahogy korábban, és persze az önkormányzati TV működésével is voltak problémák. Mindezeknek megvan a maguk okai, melyről testületi üléseken szó is esett.

Mindegy, hogy ezeket milyen tényezők okozták, a feladatunk az, hogy a hibákat kiküszöböljük, a nem megfelelő színvonalon működő szolgáltatásokon javítsunk. Erre meg is van az akarat a képviselő testületben, a jobbitás, a fejlesztés valamennyiünk feltett szándéka.

Ahhoz, hogy az Önök elvárásainak megfelelőjünk, a továbbiakban is megteszünk minden tőlünk telhetőt, s ehhez kérjük jó szándékú, segítő közreműködésüket.

Csendesné Farkas Edit
polgármester

Az elvégzett feladatok közül a legjelentősebb a fürdőfelújítás volt

Bogács kitüntetettjei 2011-ben

A Községi Házban megtartott augusztus 20-i községi ünnepség a Bogácsi Páva-kör aratólalokból álló dalszóra nyitotta meg, majd Magyar Gyula tárogatójátékában gyönyörködhettünk. Ezt Csendesné Farkas Edit polgármester asszony ünnepi beszéde követte, melyből többek közt azt is megtudhattuk, 1090-ben László király rendelte el, hogy „Szent István napja, mint szent ünnep megtartasson”, és hogy augusztus 20-t történelmünk másik kiemelkedő alakja, Mária Terézia nyilvánította nemzeti ünnepé. A máig megmaradt ünnep tartalma az eltelt évszázadok alatt változott, volt, amikor az új kenyeret éltették e napon.

A rendszerváltás utáni első parlament szintén a legrégebbi, legmélyebb történelmi gyökerekkel bíró, a magyar szokásrendhez legközelebb álló augusztus 20-at tette hivatalos állami ünnepé.

Csendesné Farkas Edit polgármester asszony ünnepi beszédében István király fiahoz, Imre herceghez írt intelmeit ajánlotta figyelmünkbe: „senkit se hajtj szolgaságba, senkit se nevezj szolgának. Tartsd mindig eszedben, hogy minden ember azonos állapotban születik, és hogy semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a góg és a gyűlölség. Ha bekészertél leszel, királynak és király fiának mondanak, és minden vitéz szeretni fog; ha haraggal, gőgösen, gyűlölködéssel, békétlenül kevelkedsz az ispánok és főemberek fölött, a vitézek ereje bizonylan homályba borítja a királyi méltóságot, és másokra száll királyságot. Ettől óvakodva az erényed szabta mértékkel irányítsd az ispánok életét, hogy uralkodásod minden tekintetben békés legyen.” - ezek a szavak olyan emberinagságról, bölcsességről és előrelátásról tanúsodnak, ami ámulatba ejt, és elgondolkodtat bennünket ma, 2011-ben is!

Ünnepi beszédét a következő gondolatokkal zárta polgármester asszony: „Augusztus 20-a a nemzetmegmaradás ünnepe. Éppen ezért nem szabad elfelejtenünk, hogy kik vagyunk. Kik vagyunk és honnan jöttünk. Előre kell engednünk a szívünkben a szeretetet, amelyet a családunk, a településünk, a nemzetünk, az országunk iránt érzünk, s nem lehet más célunk, más szándékunk itt, ezen a földön, mint ebben az elferdült értékerdű világban ragaszkodjunk az értékeinkhez, a hagyományainkhoz, az erkélyeinkhez, a szimbólumainkhoz, a hitünköz és mindenhez, ami azért tesz minket, amik vagyunk. S hogy maradjunk meg embernek, és tegyük a dolgunkat tisztességgel, becsülettel, magyarként.”

Az újkényer megszegése és kóstolása után került sor a Bogács Község Önkormányzata által adományozott díjak kiosztására.

A méltatásokat Péter Zoltán alpolgármester olvasta fel, a díjakat a kitüntetettek és a hozzátartozók Csendesné Farkas Edit polgármester asszonytól vehették át.

„Vig Rudolf-díj azoknak adományozható, akik a község kulturális életében hosszú időn keresztül áldozatos munkát végez-

tek. Ilyen személynek tekinthető az idei év díjazottja is, **Bauerné Fodor Katalin**, aki a Bogácsi Pávákör kiemelkedő tagja. Munkájával, kitartásával hozzájárul a gazdag bogács népdalincis fennmaradásához, megőrzéséhez. Az Ő aktív részvételével lehetett népdalkörünk Vass Lajos - Nagydíjas és Arany-páva-díjas. Odaadően vesz részt községi rendezvényeinkben, valamint népdalfesztiválokra határainkon innen és túl.

A jövőbeni munkájához egészségre és kitartásra kívánunk!

Az önkormányzatirendeletbe foglaltak szerint Alkotói Díj azon személyeknek adható, akik Bogács község kulturális életében, sportmozgalmában, egészségügyi és szociális ellátásában a község felemelkedése érdekében kiemelkedő munkát végeztek. Ebben az évben **Posztumusz Alkotói Díjban** részesíti az önkormányzat **Szerencsi Miklósné**, Erzsikét. Erzsike mögött egy gazdag, példaszzerű életpálya áll. A főiskola és az egyetem elvégzése után Cserépfaluban és Bogácson tanított, majd a 90-es évek közepétől a bogácsi Általános Iskola igazgatója lett. Igazi pedagógus volt, akit tisztelet és megbecsülés övezett, mind diákjai, mind kollégái körében. Munkája során következetes, precíz volt, akiehez bárki fordulhatott segítségért. Szaktudását mindenki elismerte. Önkormányzati képviselő volt, a Kistérségi Fizika Munkaközösség vezetője volt, nevéhez köthető a Bogácsi Gyermekékekért Közalapítvány létrehozása és vezetése, mindemellett női tornaklubot szervezett. Távozása nagy úrt hagyott maga után. Hiánya pótolhatatlan!”

A méltatást zárva Péter Zoltán alpolgármester *Ady Endre gondolataival emlékezett Szerencsi Miklósnéra:*

„És mégis-mégis koszorús fejedet, Im, most sokan áldják. És mégis-mégis, ha nem is örömet, Szép megkísérteni az élet talányát.

És mégis-mégis, magam is itt vagyok Ünnep kocsit tolni

S én jó mesterem, szeretném a kezéd Áldva-átkozva, sírva megcsókolni!”

Szerencsi Miklósné Alkotói Díját férje, Szerencsi Miklós vette át.

Önkormányzati rendelet szerint - **Bogács Községért Díj** annak a személynek adható, aki a község felemelkedéséért, az általános közjó megteremtéséért hosszú éveken keresztül tevékenykedett, vagy példaértékű áldozatot hozott.

Ebben az évben e díj egyik kitüntetettje **Dr. Szabon György**, községünk volt állatorvos. Gyuri, „Doktor Úr”, vagy ahogy sokan hívták, Kapitány már több mint fél éve nincs közöttünk. Egy igaz barát, egy nagyserű emberrel lettünk szegényebbek. Munkáját, tudását mindenki elismerte. 32 évvel ezelőtt a tardi állatorvos körzetben kezdte állatorvosi munkáját és szinte haláláig szolgálta kívül szakmáissal, mindazokat, akik meg-

keresték és segítséget kértek tőle. Annak ellenére, hogy nem volt bogács lakos, a falu köztisztviselőiben álló tagjaként emlékezünk rá. Rengeteg munkája ellenére mindig szaktitott időt arra, hogy meghallgassa az emberek problémáit, nem tudott elmenni senki mellett úgy, hogy ne lett volna hozzá egy kedves szava. Olyan ember volt, aki kedveségével, humorával és közvetlenségével belopta magát mindenki szívébe. Szinte nem volt olyan rendezvény községünkben, ahol ne tisztelt volna meg bennünket jelenlétével. Igazi sportszerető emberként jelen volt a sportrendezvényeken is, hol nézőként, hol pedig szervezőként.

Halálával nemcsak állatorvosunkat veszítettük, hanem egy jólelkű, melegszívű igaz barátot is.

Fjodor Mihajlovics Dosztojevszkij szavait idézte a méltatás befejezésénél: „Az igaz ember eltávozik, de a fénye megmarad”.

Dr. Szabon György díját két fia vette át.

Önkormányzati rendelet szerint - **Bogács Községért Díj** annak a személynek adható, aki a község felemelkedéséért, az általános közjó megteremtéséért hosszú éveken keresztül tevékenykedett, vagy példaértékű áldozatot hozott.

Ebben az évben a képviselő-testület **Verhóczki Sándor**, községünk volt polgármesterét is ezzel a kitüntető címmel jutalmazta.

Verhóczki Sándor fontos és kiemelkedő személyisége Bogácsnak, munkája nagy mértékben hozzájárult községünk fejlődéséhez, hírnevének öregbítéséhez. Egy igazi bogács ember, aki szíve mindig is hazahúzott. A Pécssett töltött egyetemi évek és több felelősségteljes munkakörök betöltése után döntött úgy, hogy hazatér és Bogácsért dolgozik, szervezi az idegenforgalommal és rendezvényeservezéssel kapcsolatos teendőket. 1994 óta tagja a Községi Önkormányzatnak és egyben a község alpolgármestere. 2004-ben az időközi választások a község lakói bizalmat szavaztak neki és polgármesterré választották. Munkásságának egy kellicskézése úgy gondolom, teljesült, ugyanis a falu és a strand is tiszta, rendezett képet mutat, felvéve a versenyt a környező településekkel. A hivatali munka mellett (mint jó vezető) sok mindenre kiterjedt a figyelm. Kiemelkedő munkát végzett a községi sport érdekében, nagyban támogatta a helyi labtenisz szakosztályt és a futballcsapat munkáját.

Kívánjuk neki, hogy nyugdíjas éveit alatti is legyen hasznos és nélkülözhetetlen tagja községünknek. Erőt és egészséget kívánunk!

A kitüntetettek és a hozzátartozók megköszönték az elismeréseket, elsősorban családjuk támogatásáért emelték ki a díjak eléréséhez vezető útjukban. A községi augusztus 20-i ünnepség a Szózat közös énekésével ért véget.

Egészségnapok

Július második hétvégéjén ismét az egészség volt a fő gondolat a bogácsi fürdő programjainak. Dr. Képes Ildikó Anna háziorvos indította el ezt az eseményt, melyhez kezdetlől támogatást kapott az önkormányzattól, így vált az Egészségnapok szorgozata a doktor-nő, az önkormányzat és a fürdő közös programjává.

Idén Az Egészséges Vidékért című pályázat keretén belül, Bükkszentkereszttel közös projektben valósították meg a hétvégi eseménysorozatot, ami az egészséges élet mellett, illetve annak részeként a sportról is szólt. A két rokon terület ötvöződésének élő példája Schirilla György, aki az egészségtudatos élet emblematikus alakja, illetve annak elhivatott népszerűsítője. Ő volt a fővédnöke az Egészségnapoknak, ő adta annak alap gondolatát is:

„Aki elhagyja magát, azt mások is elhagyják, aki törődik magával, azzal mások is törődnek.”

A bogácsi vizet 2001-ben minősítették gyógyvízzé. 2005-ben nyílt meg a lehetőség arra, hogy orvosi beutalóval lehessen a kezeléseket igénybe venni. Amióta megnyílt a Gyógycentrum a TB által támogatott szolgáltatásaival, egyre fontosabb, hogy hírt adjon magáról a település egészségügyi szolgáltatása. A falu különleges értékeiről Dr. Képes Ildikó Anna doktornő így beszél:

- Sok ember hagyta már itt a szívét. Fantasztikus helyen élünk, ahol van valami speciális légkör, egy érzet; itt van együtt a szép táj, a jó levegő, a gyógyító víz, a borok. Ideális a hely ahhoz, hogy egy testi-lelki egyensúly megteremtődjön az emberekben. Speciális, erdős-lombos mikroklíma található itt, ami egy kiváló gyógyklíma, relaxációra és gyógyulásra készíti a szervezetet.

A bogácsi víz hatóanyaga a biológiai aktiv kén. Kiváló ízületi fájdalmak csillapítására, kopásokra, illetve mindenféle mozgásszervi betegségben megvan a gyógyvíz helye, szerepe. Ezek mellett számos más kedvező hatását is tapasztalhatjuk, például a belélegzett pára megoldja a hörgőkben lerakódott szennyeződések, ezért főként az asztmásoknak ajánlható. A fogakról leoldja a fogkővet, alkalmas ivókúrára, előnyös a hatása nőgyógyászati betegségek kezelésében, illetve a férfiaknál kedvező hatást fejt ki a krónikus prosztatagyulladás esetén. Ha valaki sokat fürdözik, a kén felszívódik a bőrén keresztül, és erősíti az immunrendszert. A belélegzett kén eljut az erekhez, csökkentve a koleszterin szintjét és megelőzi az érszűkület kialakulását. Egy háromhetes fürdőkúra alkalmával méréseink szerint csökken a vérucorkoncentráció és a közsűrűsége való hajlam. A víz enyhén lúgos, és köztudottan az ilyen víz mellett a betegek sokkal jobban gyógyulnak.

Márai Sándor Füves könyvében található a következő gondolat, melyet méltó ajánlónak vélek a gyógyvíz használatához:

„Fürdő módszeresen, változatosan a forró és langyos, majd a hideg medencéket és tusokat, engedd át a tested a dögönyözők kezűgységének, üldögélj hosszán a melegvízben...”

S tudjad, hogy halandó vagy, de addig is tartozol testednek valamivel. Például a gyógyfürdővel, hetenként kétszer; legfőképpen háromszor.”

A fürdővendégek Schirilla Györggyel jógáztak

A júliusban lezajlott programok elsősorban a prevencióról és az egészséges életmódról szóltak. Több alkalommal vonták be a fürdőzőket a víztornába, ingyenes masszázst próbálhattak ki az érdeklődők. A számos előadás között külön figyelmet érdemelt a védnök Schirilla György mondandója, amely a „Változz meg szereptől!” címet viselte.

Szép számmal vettek részt a fürdő látogatói az ingyenes szűrővizsgálatokon, valamint a helyi és a vendégfellépők műsorain is.

Ha egy település értékekkel bír, ha azok az ott élőknek és az oda látogatóknak hasznára lehetnek, akkor fontos bemutatásuk, népszerűsítésük, hiszen minél több oldalról világítanak meg egy téma-kört, annál nagyobb lesz hatása. Az Egészségnapok mindezeknek a törekvéseknek az ötvöződése volt, hiszen a változatos események és a fürdő szolgáltatásai együtt kellemes és hasznos hétvégét nyújtottak minden látogató számára.

Pataki Katalin

Cseh Károly

TORNADÓ, HEGEDŰ

D. E-nek

**Karikás durrog, tereli Péter
nyárvégi menyből, megvadult nyáját,
karámba le, s mint lengő katéter,
tölcséres nyúlvány lóg, vagy inkább tán:
baljós-fekete, égi juh farkal;
hamvazó szilva dől az ablakba:
pattog a jég már, amott is, itt is,
s szól a szirénák macskajaj-násza,
- vasárnapi csöpp apokalipszis –
míg idebent nagy fekete-sárga
darázs rezseg, a beszorult hőség –
mily ámokfutó idő jöhet még?
s nem zavarja se szirénák hangja,
se mennydörgés – a szikrás párkányon
(jelentés jár itt vagy futó álom?)
élő hegedű rezzen, egy hangya.**

2010. augusztus 16.

Az egészségnapok egyik sztárvendége Vastag Tamás volt

XIII. Bogácsi Fürdőfesztivál

2011. augusztus 20-án került megrendezésre XIII. alkalommal a Bogácsi Fürdőfesztivál, melyet nevezhetnénk akár a megújult fürdő fesztiváljának is.

A hagyományokhoz híven a fürdőfesztivál egyik leglátványosabb programeleme a Fürdő Szépe választás volt, mely során 25 hölgy méretette meg magát és küzdött az idei strand arca címért. Igazán szép lányok, hölgyek neveztek az idén is, legtöbbször középiskolai vagy felsőfokú tanulmányaikat folytatják, de akadt olyan is, aki már a dolgozó nők mindennapjait éli.

Az időjárás kedvezett a fürdőruhas felvonulásokhoz, a versenyzők háromszor járták körbe a fürdőt, a vendégek nagy öröme. Az eredményhirdetésre 15 óraor került sor, melyre kivételesen nagy volt az érdeklődés. Az önkormányzat és a vállalkozók jóvoltából – melyet ezúton is köszönünk – senki sem távozott üres kézzel. A termálfürdő vendégeinek szavazatai alapján 2011-ben a Bogácsi Termálfürdő Szépe címet Somorjai Fanni, 17 éves egri diáklány nyerte el. Első udvarhölgye Ludmerszki Bernadett lett, aki Dunakesziről érkezett, második udvarhölgye pedig az egerszóláti Verebelyi Ágnes. Gratulálunk a lányoknak!

A Fürdő Szépe Választáson kívül természetesen szórakoztató programok is várták a vendégeket, modern és néptáncbemutatók, gyermekműsor és a Showder Klubból jól ismert humorista Hadházi László szórakoztatta a közönséget.

Hadházi László sokak szemébe csalt örömkönnymet

A strandon zajló programok után nem ért véget a szórakozás azoknak, akik Bogácsot választották az augusztus 20-i hétvégére. Este 9 óra mindenkit a Bikarétre vártunk, hisz ekkor vette kezdetét a már sokak által várt ingyenes élő Hoolligans koncert, mely sikeresen megalapozta a fantasztikus hangulatot a hajnalig tartó mulatozáshoz a bogácsi pincékben.

Nagyon sok szeretettel várunk mindenkit a további bogácsi rendezvényekre is, legközelebb a XI. Márton-napi Vigasságokra november 11. és 13. között, melyen lúdételek és bográcsban főtt ételek kóstolójával, kirakodóvásárral, népi portékák vásárával, éjszakai fürdőzéssel és különböző szórakoztató programokkal várjuk az érdeklődőket.

Tordai-Tóth Csilla
idegenforgalmi referens

Fürdő Szépe 2011-ben Somorjai Fanni lett. Fanni másodjára indult a bogácsi Fürdő Szépe választáson, első alkalommal 4. helyen végzett, most nagyon boldogan fogadta a hírt, hogy ő állhatott a képzeletbeli dobogó legfelső fokára. A 17 éves diáklány Egerben él, de nagyszülei bogácsiak, így gyakran jár községünkbe. Jelenleg az egri Andrassy György Közgazdasági Szakközépiskola tanulója, hobbija a tánc, aminek sportos alakját is köszönheti. A bogácsi verseny önbizalmat adott neki, s a jövőben nem zárja ki a hasonló jellegű versenyeken való megmérettetést.

J.J.Zs

Magyar Fürdőkultúra Napja

2011. október 8-án volt hazánkban a Magyar Fürdőkultúra Napja, mellyel a Magyar Fürdőszövetség arra szeretné felhívni a figyelmet, hogy az ország fürdőinek meghatározó szerepe van a magyarok egészséges életmódjának kialakításában. Az idén több mint 20 fürdő csatlakozott a rendezvényhez, közöttük a Bogácsi Termálfürdő is. A Magyar Fürdőkultúra Napja alkalmából a csatlakozott fürdők kedvezményes belépést vagy programokat kínáltak a látogatóknak. Ebből az alkalomból a bogácsi fürdőben az éjszakai fürdőzésen karaoke party-val vártuk az érdeklődőket. A hideg estén sokan döntöttek úgy, hogy a meleg gyógyvizet és a fantasztikus hangulatot választják. November 11-én egyhasonlóanszenzációs hangulatú éjszakai fürdőzésre várunk mindenkit!

Tordai-Tóth Csilla
idegenforgalmi referens

Fürdőnk az egészséges életmód fontos színtere lehet

Becsengettek

Szeptember elseje, szól a csengő és az iskola épülete újra életre kel. Vidám vagy éppen félszeg kisdíákok népesítik be tele örömteli izgalommal, várakozással.

Egy pedagógus számára igazi ünnep az évnvnyit. Így volt ez az idei tanév kezdetén is!

A megszokott rendben, nyugodt körülmények között kezd-tük el a munkát. Szép, tiszta tantermek, új könyvek, felkészült nevelők várták mind a 150 diákot. Különösen a 17 elsőt, akik az idén kezdték meg általános iskolai tanulmányaikat Kerék-gyártó Andrea és Kis Katalin tanító nénik segítségével.

Reméljük, mindannyian sikeresen veszik az akadályokat és szép emlékként őrzik majd az első iskolaévet.

Az oktató munkát 8 osztályban 15 csoporttal végezzük tel-jes szakos ellátottság mellett. Lehetőségünk van az idei évben is választható órákkal, tömegsport foglalkozásokkal, úszások-tatással bővíteni az osztályok alapóraszámait. Enekkar, rajz-, mazsoret- és könyvbarát szakkör, felvételi előkészítő foglako-zások, felzárkóztató órák adnak lehetőséget a tanulók délutáni elfoglaltságaihoz. Egy-egy napközis és tanulószobás csoport-ban biztosítjuk a gyerekek tanóra utáni felügyeletét, tanulását az iskolában. Továbbra is működik a mezőkövesdi zeneiskolai tagozat iskolánkban, ahol tanulóink furulya és zongora oktatá-son, zenei előképzőn vehetnek részt.

Nevelőink a kötelező foglalkozások mellett az arra fogé-kony tanulókat ösztönzik és segítik a különböző körzeti, or-szágos szervezésű tanulmányi és művészeti versenyeken való részvételben. Az idei első szép eredményeink már meg is szü-lettek zongora és angol nyelv versenyeken.

A tavalyi év során bővült az informatikai felszereltségünk, így a számítástechnikai terem mellett egy interaktív táblával felszerelt média szaktanteremmel is rendelkezünk, amit igyek-szünk minden osztály oktatásában használni.

A megfelelő technikai és személyi feltételek – amiket a fenntartó helyi önkormányzat az idei évben is megteremtett számunkra – a biztosítéka annak, hogy gyermekeink jó helyen tanulnak a bogácsi Általános Iskolában.

A pedagógusok mindenkor feladata, hogy jó szellemiség-gel töltsék meg az intézményt. Munkánkat évek óta a gyer-mekközpontú, okosan szerető nevelőmunka és a tartalmas, megfelelő színvonalú oktató munka jellemzi. Idén is ennek az elhivatottságnak megfelelően következetesen, kellő odafigye-léssel zajlik az iskolai munka közösen mindazokkal, akik mun-kánkat segíteni tudják. Már az év kezdetén is számíthatunk a szülők, a szülői munkaközösség segítségére. A tanulók érde-két szolgálja a gyermekjóléti szolgálattal, egészségügyi dolgo-zókkal, az iskolarendőrrel, a Thermálfürdővel, az óvodával ki-alakított jó együttműködésünk.

Bizunk benne, hogy terveinknek megfelelően eredményes, élményt nyújtó közösségi programokkal tarkított tanévet zár-hatunk.

Abban pedig méginkább bizunk, hogy szépen fejlődő köz-ségünkben a jövőben is egy élő, alkotó, eredményeket felmu-tató intézményként működhet a bogácsi Bükkalja Általános Is-kola.

Erre kérem valamennyi munkatársam, leendő és jelenlegi diákom nevében mindazokat, akik döntéseikkel befolyásol-hatják iskolánk jövőjét!

Lukács Lajosné
mb. iskolaigazgató

17 elsős kezdte meg szeptemberben általános iskolai tanulmányait

Meghívó

Szeretettel meghívjuk Önt és hozzátartozóját a

2011. november 26-án

19 órai kezdettel rendezendő

Iskolai Jótékonysági bátra
Helye: Általános Iskola Éterme

Belépődíj: 2.000 Ft/fő

A bál védnöke: Csendesné Farkas Edit
Bogács község polgármestere
A zenét Holló Gyula és zenekara
szolgáltatja

Részvételi szándékukat kérjük az alábbi telefonszámon november 23-ig szíveskedjenek jelezni:

06-30/351-0929

Szülői Munkaközösség

Szüreti Fesztivál Bogácson

A legnagyobb szőlőfűrtőt a borrend tagjai vitték

Többéves hagyománynak megfelelően idén is megrendezésre került Bogácson a turisztikai szempontból is látványos Szüreti Fesztivál szeptember 24-én.

A településen végigvonuló Szent Márton Borrend tagjaiból, a három gyönyörű borhercegnőből, a Bogácsai Pávákör tagjaiból és szüreti kocscsiból álló hangulatos felvonulás zeneszóval és a mazsorettek látványos bemutatásával hívta fel a lakosság és az érdeklődők figyelmét az eseményre.

Menet közben a népviseletbe öltözött pávakörös asszonyok, lányok kínálgattak szőlővel, musttal és pogácsával, valamint hívogatták a nézőket a Cserépi úti pincesorra, ahol gazdag folklór-műsor és kirakodóvásár várt mindenkit. A szüreti szokásokat friss must préselésével és kóstolásával elevenítették fel.

Régen ez sokkal gazdagabb, tartalmasabb esemény volt!

Régen a szüret Bogácson fontos gazdasági és társas eseménynek számított, amelyre egy egész éven át emlékeztek és készültek a családok. Manapság is családok, rokonok, ismerősök közös programja kellene, hogy legyen.

A 18-19-20. században sokkal szélesebb körben és nagyobb összefogással ünnepelték meg a betakarításnak ezt az időszakát, hiszen egy egész évi munka gyümölcseivel szembesült a szőlőművelő. A parasztgazdaságokban, a szőlőkben végeztek más társadalmi munkákkal szemben ez társas cselekmény volt, ezért is kapcsolódott hozzá a nap végén ünneplés, táncos mulatság.

Szüret idején még a törvénykezés is szünetelt. Kihagyhatatlan esemény volt, melyre még az idegen földön vitézkedő emberek is

A népviseletbe öltözött család új szíjfontyja lett a szüreti felvonulásnak

A látványos felvonulásnak sok nézője volt

hazatértek, a társadalmi élet fontos része, s nem utolsósorban az ismerkedés egyik fontos színtere. Természetes volt, hogy a munka alatt vidám énekszóval, viccektől volt hangos a vidék, a szőlő szedése közben sokat énekeltek, tréfálkoztak, hangoskodtak a szedők. A munka végeztével a hegyről lefelé jövet vagy a szüreti bálon is jellemző volt a nótásod. A lányok, asszonyok voltak a szedők, akik vödörbe, kosárba vagy zsetárba szedték a szőlőt. Ők kibálták aztán a puttonyos legényeknek, férfiaknak, akik - az akkor még fából készült - puttonyba gyűjtötték a szőlőt, amit kiürítettek a lovaskocsikra felrakott hordókba. Amikor azok megtelek, levitették a szőlőhegyről a pincékbe, majd indultak vissza az újabb „szállítmányért”. A szemetek ledarálták, majd préselték, azaz „sutulták”, ezután indult a tulajdonképpeni borkészítés. A nap végén a szüretelők szüreti koszorút vittek a vállukon, amely szőlőfűrtőkből, búzával, szalagokkal díszített koszorú volt.

Napjainkban ez a nagyszerű, családokat és rokonságokat összefogó, összetartó hagyomány sajnos kezd feledésbe merülni, hiszen a szüretelőket, mint alkalmi munkavállalókat ma már szigorúan le kell jelenteni, pedig még vannak, lennének családok, rokonok, akik önzetlenül, fizetés nélkül elmennének egymásnak segíteni.

Erre emlékezve is rendezzük meg minden évben Bogácson a Szüreti Fesztivált, a felvonulást, ahol Borrendi tagok viszik Bogács legnagyobb szőlőfűrtjét – ami a címerunkben is látható. A felvonulás végén a Cserépi úti pincesoron a Bogácsi Pávákör szüreti dalokat adott elő és a Bogácsi Mazsorette Csoport nagyszerű műsorral ajándékozta meg a közönséget. Badár Sándor biztosította a viccelődést, tréfálkodást, Tarnai-Kiss László nótáit már együtt énekelte a közönséggel, sőt tánca is perdültek, amit aztán a táncházon folytattak. A végén egy máglyát lobbantottunk lángra, majd megkezdődhetett a borospincékben az esti mulatozás.

Kár lenne, ha ez a szép régi hagyomány feledésbe merülne, ezért is kell minden évben szüret idején egy ilyen fesztivállal emlékeznünk a régi szokásokra.

Hegyi Anna

A borhercegnők jelentésükkel színesítették a felvonulást

Idősek köszöntése

Már hagyománnyá vált, hogy évente egy alkalommal összejövünk azért, hogy kifejezzük hálnaknt, tiszteletünket, megbecsülésünket és szeretetünket azok iránt, akik hosszú, munkában eltöltött évek után köztünk töltik megérdemelt nyugdíjas éveiket.

Az idősek soraiba „fiatalok

Nem történt ez másként október 13-án sem, amikor is, a Bükkalja Általános Iskola éttermében került megrendezésre a Községi Önkormányzat által szervezett Öregek Napi rendezvény, melyen kifejeztük tiszteletünket, hálnaknt a 70 éven felülieknek.

Az előző évekhez hasonlóan, sokan elfogadták az Önkormányzat meghívását, hogy egy szórakoztató délutánt töltsenek el a rég nem látott ismerősök, barátok társaságában. A hangulat pedig garantált volt, köszönhetően a számtalan fellépőnek.

A délutáni program legelső fellépője Ihos József humorista volt, akinek fergeteges poénjai, és a televízióból jól ismert együgyű Kató néni figurája, próbára tették a rekeszizmokat. A vidám perceket követően Csendesné Farkas Edit polgármester asszony köszöntőjét hallhattuk, és családban betöltött szerepeik fontosságát.

A polgármesteri köszöntőt követően a Bükkalja Általános Iskola két tanulója tiszteletgel egy-egy verssel a nagypapák és nagymamák előtt. Őket az óvodások zenés, táncos előadása követte, ami igen nagy sikert aratott az idősek körében. A műsor zárásaként, rendezvényeink elmaradhatatlan szereplője, a Bogácsi Pávákör egy színes dalsokorral, valamint Ittes Emilné egy verssel köszöntötte az időseket.

Nagy örömmre szolgált, miként nekem jutott az a megtiszteltetés, hogy köszönhettem két házaspárt Győri Imre bácsit és feleségét Irén nénit, valamint Fülöp András bácsit és feleségét Marika nénit, akik idén októberben ünnepelték 60. házassági évfordu-

lójukat. Házasságuk és egymás iránti tiszteletük példaként szolgálhat a fiatal nemzedéknek. Nagyon sok szép emlék köti össze ezt a két házaspárt, mind-mind harmonikus életük gazdagságának, tartalmasságának bizonyítéka, egymás iránti szeretetük, hűségük jutalma. Innen is, még egyszer szívből gratulálók nekik és további sok boldogságot és jó egészséget kívánok.

A köszöntőket és a műsort követően került sor az izletes vacsorára, melyet a Központi Konyha dolgozói készítették és az Idősek Otthona dolgozóinak jóvoltából került az asztalra. A talpalávalót pedig Szabó Zoltán biztosította a délután folyamán.

A vacsorát követően táncra és baráti beszélgetésekre került sor, ennek a felejthetetlen délutánnak a zárásaként. Örömmel láttuk, hogy mindenki jól érezte magát, és jó érzéssel töltött el az időseket, hogy ezen a napon, ha csak egy kis időre is, de ismét rájuk szegeződött minden figyelem.

Úgy gondolom, hogy nekünk fiataloknak azon kell dolgoznunk, tevékenykednünk, hogy az idős emberekre évente ne csak egy napig irányuljon a figyelmünk. Az idősek az év minden napján érzézik a családot, a társadalom megbecsülését. Éreznek, hogy szükség van az évek során szerzett tapasztalatokra, a megélt helyzetekre, melyek nem süríthetők egyetlen elmondott történetbe.

Mindenkinek jó egészséget kívánok és végezetül Szoldos Imre idézetével szeretném tiszteletemet tenni az időseknek:

„Száguldva vágat, rohan az idő,
Sorra váltják egymást föl a hetek,
Minden nyár gyorsabb, mint az előző,
Az időnek nem mondhatsz „állj meg”-et...”

Péter Zoltán alpolgármester

Csengesné Farkas Edit polgármester asszony köszöntötte az időseket

Ez év október 31-ig 25 bogácsi lakostól vettünk végső búcsút. Az ő és a rég elhunyt szeretteink emlékére gyertyafénybe és virágosóba öltöztettük a sírokat, s a pislogó gyertyafény mellett fájó szívvel emlékeztünk azokra, akik már nincsenek közöttünk.

November eljén sötétedés után elsoruló szívvel álltam én is elhunyt szerettem sírjánál, s imámat mondván, fohászkodva tekintettem fel az égbe. A tiszta égbolton tündöklő Hold és a csillagok fénye, a sírokat borító mécsesek özone Wass Albert sorait jutatták eszembe:

„Sűrűn álltak a csillagok az égen és pislogtak, mintha megannyi szem lett volna, mely a földet nézi. (...) Szemek azok, megholt embe-

Halottainkra emlékeztünk

rek szemei, kik visszatekintenek arra, ami kedves volt nekik ebben az életben. S valahányszor egy ember meghal idelet, egy csillaggal több gyűl ki odafönt s valahányszor egy ember születik, egy csillag elszalad a földre.”

Úgy tűnt, ezen a csillagfényes estén a bogácsi temetőbe szaladt le az égről az összes csillag, de az is lehet, hogy a gyertyák fényét vetítette az égbe a horizont.

Vajon hány gyerek születhetett ezen a napon itt, a Földön? – tünődöm. S hányan hallhattak meg, – folytatom saját gondolataimat. Ha én megylet, akkor is kigyűl

majd odafönt egy csillag? Nem tudom a választ, talán még nem is fontos ezen töprengnem.

Aztán megint Wass Albert szavai fészkelődnek gondolataim közé:

„Ne keress olyasmit, amit Isten elrejtett a szemed elől. Az ember mindent megtud idejében, és senki sem hal meg korábban egy perccel, csillag későbbben egy perccel, mint ahogy az ideje zűl. Erejé haza, végezd a dolgodat, s igyekezz tiszta lenni és becsületes, mert azoknak könnyebb a halál!”

És a megvilágított sírok között lassan elindulok haza, de ez a különleges temető pillanat valahogy nem akar még napok múltán sem távozni emlékképeim közül...

Jankóné Jónás Zsuzsa

1956 emlékére

*„A múltat tiszteld a jelenben, s tartsd a jövőnek”
/Vörösmarty Mihály/*

Október 23-a nemzeti ünnepünk. Ekkor emlékezünk az 1956. évi forradalom és szabadságharc kezdetére, valamint a Magyar Köztársaság 1989. évi kiáltásának napjára.

Az 1956-os forradalom Magyarország népének a sztálinista diktatúra elleni forradalma és a szovjet megszállás ellen folytatott szabadságharca, amely a 20. századi magyar történelem egyik legmeghatározóbb eseménye volt. A budapesti diákok békés tüntetésével kezdődött 1956. október 23-án, és a fegyveres felkelők ellenállásának felmorzsolásával fejeződött be november elején. Tizenhárom nap, ami nem valamiféle múltó villanás, gyorsan felelhető történelmi pillanat, hanem eseménysorozat, amely annyiféle, ahány ember azt megélte.

1956-tal kapcsolatosan nem is annyira a tények, mintsem a meglátások, a velük szemben megnyilvánuló szemléletek tezik bonyolultt az eligazodást és a következtetést.

Ez az ünnep magába sűríti mindazt, amit akkor a magyar-ság kívánt, amire vágyott, amit magának követelt.

Iskolánkban az idén is megemlékeztünk 1956 őszének történéseiről. Ünnepi műsorunkban tanulóink az események felidézésével, versekkel, dalokkal, korabeli fényképekkel elevenítették fel a forradalom és szabadságharc történiáját, következményeit.

Ünnepélyünk mottójával Márai Sándor szavai szolgálták: „... lényeges dolgokat emberek között soha nem a szavak, mindig csak a magatartás és a cselekedetek intéznek el.”

1956. október 23. jelképe a hősiességnek, annak, hogy a fiatalság is képes nagy dolgokra. Tanítás arról a nemzeti egységről, amely a felkelés tüzeiben született Magyarországon.

A mi feladatunk, hogy megőrizzük és ápoljuk a magyar történelem nagyjainak emlékét, hiszen a történelem emberi sorok összessége, egyéni tragédiák, kudarcok és diadalok sorozata. Bár a forradalom elbukott, hatása mégis óriási volt, hiszen a sztálinizmust többé nem lehetett visszaállítani hazánkban.

1956 nem csupán válasz volt a nagy nyomorra, hanem a magyar nép törekvése az emberi kapcsolatok újrendezésére is. Ez a küzdelem nem anyagi javakért, hanem ideális célokért és a szabadságért folyt, szembeszegülve az idegen uralommal.

1989 óta a forradalom kitörésének napja, október 23-a nemzeti ünnep Magyarországon.

Várnai Katalin

Az iskolói megemlékezés záróképe

*„Csak akkor születtek nagy dolgok,
Ha bátrak voltak, akik mertek...”*

/Ady Endre/

Október 22-én a községi megemlékezésnek szintén a Közöségi Ház adott otthont. Csendesné Farkas Edit polgármester asszony ünnepi beszédében többek közt a következő gondolatokat domborította ki: „Október 23. megünneplése nem arra hívott, hogy a gyászos ország nézzük fel, hanem elsősorban arra, hogy emlékezzünk: az ország népe képes volt a kommunista terror szörnyű éveit után felszabadultan hinni, reménykedni és cselekedni. Akkori politikusaink képesek voltak megtagadni korábbi önmagukat, és nem csupán taktikai megfontolásból, hanem meggyőződésből vállalni egy kezdetől fogva kockázatos feladatot, élére állni egy olyan megmozdulásnak, mely zászlajára tüzte azokat a célokat, értékeket, melyektől az ország az úgynevezett demokratikus fordulat óta oly messzire került. A politikai szabadság és a nemzeti függetlenség ügye a legkülönbözőbb politikai és társadalmi háttérű embereket volt képes egyesíteni...”

56' értekeinek jelentőségének hangsúlyozása után a következő gondolatokkal fejezte be ünnepi beszédét polgármester asszony: „S ha a politikai szabadság és a nemzeti függetlenség mibenléte önmagában nem is ragadható meg egykönnyen, 1956 dicő és tragikus napjainak felidézésével, az akkor megnyilvánuló spontán szolidaritásra való emlékezéssel talán sikerül világossá tenni, hogy milyen is az, ha lábbal tiporják a politikai szabadságot, a nemzeti függetlenség pedig idegen tankok láncfalai alatt porlik szét. Így válhat tudatosá, önmagában is mekkora érték mai, sok bajjal viaskodó, gyakran korholt demokratikus berendezkedésünk. A közös történelem az idő múlásával valóban mitológiává válhat, a közérdek felértékelődése pedig nagyban függ az államférfiúi, törvényalkotói bölcsességtől, a politikusok személyes hitelétől, kikezdetetlenségétől. 1956 méltó megünneplésének tehát nagy a téje: emlékezni, emlékeztetni, tükröt tartani és tükrőbe nézni fiatalnak, időseknek, politikusnak és civilnek, idegenbe szakadtaknak és persze az otthon maradtoknak. A méltó ünneplésnek pedig – ahogy Arany János is írta Széchenyi emlékezete című versében – hatása van dolgaink mindennapos alakítására is”.

Mi fölkelünk: a fájdalom vígasztal:

Egy nemzet gyásza nemcsak leverő:

Nép, mely dicsőt, magasztot így magasztal,

Van élni abban hit, jog és erő!”

Az ünnepi beszéd elhangzása után az általános iskolás tanulók műsorából láthattunk részletet, melyben a gyerekek tiszteletük fejezték ki a forradalom áldozatai iránt. A fűzesabonyi Cantando Kamarakórus Három falevél című irodalmi és kórusművekből összeállított műsorával folytatódott a megemlékezés, amit fáklyás felvonulás követett, majd az óvoda előtti emlékmű megkoszorúzása zárta.

J. J. Zs.

A fűzesabonyi Cantando Kamarakórus

Értelmet az életnek

Ha fogyatékkal élőkkel találkozunk, nem tudjuk, hogyan viselkedjünk velük, ezért fejünk elfordítva kerüjük a kapcsolat-teremtést, pedig – ha belegondolunk – az ilyen embereknek van leginkább szükségük támaszra, támogatásra. Nem ismerjük és nem is akarjuk megismerni világukat, noha szívünk mélyén érezzük, hogy csak a társas kapcsolatok menthethik meg őket a kirekesztéstől, a depressziótól, a testi és szellemi leépüléstől. Ahhoz, hogy lehetőséget adjunk nekik az aktív élethez, segítségük beilleszkedésüket a társadalomba, a család, a szociális gondozók mellett mindnyájunkra több feladat hárul.

A képzeletbeli falak lebontását segítheti, ha megismerjük világukat, értékeiket, megtanulunk megfelelő módon együtt élni sérült társainkkal.

Jelen írással szeretnék egy köztünk élő mozgássérült férfit bemutatni, aki az önmegvalósítás és önkifejezés eszközt a már-már általa művészet szintjére emelt szabadidős elfoglaltságban - a faragásban - találta meg.

Fülöp Sándor 1956-ban született. Magyarországon ebben az időszokban nemcsak a politikai helyzet miatt aggódták a gyermeket nevelő szülők, hanem az 1954-ben kialakuló és 1959-ig fel-felbukkanó súlyos járvány, a gyermekparalízis miatt is. Ez a poliovírus okozta gyermekbénulás (Heine-Medinakór) a gerincvelőben elhelyezkedő mozgató idegsejtek elpusztulásához vezet, mely rokkantsággal vagy halállal végződik. Bogácson akkoriban 5 kisgyermek kapta meg ezt a vírust, egyikük Fülöp Sándor volt.

Az 1 éves kisfiú édesanyja ugyanúgy, mint társai majd bele-rokkant a fájdalomba, amikor szembesülnie kellett a meg nem mészárolható ténnyel, de fia mosolyából erőt merítve, ő is mint a többi bogácsi édesanyja, lehetőségeihez mérten mindent megtett gyermeke ápolása, nevelése érdekében.

Mind az 5 gyermek Bogácson járt általános iskolába, majd valamennyien Miskolcon tanultak szakmát. A lányok gépi varrást tanultak, két fiú műszeres (varrógépszerezelő) lett, Fülöp Sándor pedig esztergályos.

A vékony, törekeny fiatalember 1991-ig dolgozott a mezőkövesdi Kismotor és Gépgyárban vasesztergályosként, majd 1992-ben leszázalékolták.

1977-ben bokaműtét miatt került kórházba, itt egy idősebb beteg-társ fatányérokot faragott, ami olyannyira felkeltette érdeklődését, hogy hazatérte után ő, aki eddig csak a vasat formálta, népművészeti mintákkal fatányérok faragásába kezdett. A tapasztalatlanság miatt gyakran megszurta kezét a bicsak, de ez nem szegte kedvét, inkább ösztönözte a fa tulajdonságainak megismerésére, speciális szerszámok készítésére. Ottjártamkor már szakértelemmel sorolja és mutatja a famegmunkáláshoz időközben megvásárolt rendeltetés szerinti eszközöket.

A 70-es évek végén készített tányérokban nem sokat gyönyörködhetett, mert alighogy befejezett egyet, már el is ajándékozta. Majd valami megfogalmazhatatlan ok miatt 20 év szünet következett. Aztán egy újabb baleset, egy combnyaktörés kellett ahhoz, hogy a kényszerpihenő alatt újra a gyönyörű tárgyak készítése kösse le idejét. És most már kiforrottabb egyéniséggel, nagyobb tárgyak kidolgozásába kezdett. Elbeszéléseiből kiderült, hogy alkotásai elkészültét nem napokban, hanem telekben mérte. Hiszen, a falusi embert tavasztól őszig a mezőgazdasági munka köti le; ő is ilyenkor a kertben, a ház körül tevékenykedik. De, ha hidegebbre fordul az idő, szívesen ül le, és az aprólékos, türelmet és jó esztétikai érzéket követelő faragást végzi.

Fülöp Sándor tehetségét hirdeti a székelykapu

Szinte minden télnek meg van a története, mind köthető egy munkadarab elkészítéséhez. 2004 tele például egy csodálatos székelykapu faragásához, ami azóta a rendeltetésének megfelelő helyen hirdeti az arajáróknak az ottlakó tehetségét. Agfa fölött szintén egy művesen faragott falikép van, ami egyben pohártartóul is szolgálhat, hiszen 4 faragott kupa is tartozik hozzá. Édesanyja is büszkén mutatja a szoba egyik díszét, egy faragott tükröt, amely nemcsak méretei miatt, hanem csodálatosan kidolgozott kerete miatt is méltán vált a lakás ékévé. Aztán sora előkerülnek a sakkfigurák, amelyek egy-egy újabb tél remekei. A készlet minden egyes darabja önmagában is egyedi remekmű, együtt az asztallal, aminek a lapja már kész van, és a gazdagon faragott kávájával, ami hamarosan elkészül, utánozhatatlan alkotás lesz. Fülöp Sándor jogos büszkeséggel mutatja a sakkasztal 4 lábának szánt, még díszítésre váró fákat, s vázolja a fejében már megszületett mintákat, aminek kifagyasztás az ideit télre tervezi.

Ha elkészül, jó lenne mások számára is láthatóvá tenni.

Fülöp Sándort betegsége korlátozza mozgásában, nehezen jár, közeledeklik, lassabban és fáradtságosabban végzi mindennapos teendőit mint egy egészséges ember. De saját korlátait ő is legyőzte, éppúgy, mint a többi 1950-es évek végén megbetegedett bogácsi társ. Mindnyájuk élete például szolgálhat arra, hogy a sérült ember is lehet boldog, megtalálhatja élete értelmét, alkothat maradandót.

A fogyatékos emberek megismerése hozzásegíthet bennünket ahhoz, hogy elfogadóbbak, segítőkészebbek legyünk.

Bár a fogyatékos szó valaminek a hiányát jelenti, de mint láthatjuk, Fülöp Sándornak tehetségéből, kitartásból, türelemből több jutott mint a többségi társadalomhoz tartozó átlagembernek.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Fülöp Sándor munkái

Halra fel!

Gyermekkorom óta szeretek horgászni. Kissrác koromban itt, a bogácsi tónál nagypapám szeretette és ismertette meg velem a halfogás csínját-bínyját. Azóta tanulmányaim miatt elkerültem szeretett falumból. A szenvedély megmaradt, de már szabadidőm nagy részében az Alföld halállományát ríogatam a horgásztudományommal. Mikor hazajövök, és van egy pár óra szabad időm, akkor mindig kilátogatok a „tóhoz” egy jó kis pecára. Még sohasem betliztem itthon, ezért is fogadtam kitörő lelkesedéssel, amikor az új programajánlót lapozgatva olvastam, hogy Országos horgásztalálkozót és versenyt szerveznek idén nyáron.

A Hoórvölgye Horgász Egyesület és Bogács Község Önkormányzata közösen, első alkalommal rendezte meg a bogácsi Szoros-völgyi víztározónál 2011. augusztus 27-28-án az első Halra fel! elnevezésű amatőr horgászversenyét. A megmérettetés kétfordulós volt. Nevezni a versenyek napján a helyszínen lehetett. Az induláshoz állami horgászjegy is kellett. Két kategóriában 3 gyermek és 13 felnőtt horgász jelentkezett. Az első nap reggelén a szervezők ismertették a szabályokat, minden versenyző 2 kg etetőanyagot kapott, majd a helysorsolás után mindenki nekilátott a számára megfelelőnek vélt horgászómszszerv kiválasztásához és az etetőanyagok összeállításához.

Jómagam többféle horgásztechnikát próbáltam ki, de valószínűleg a hetek óta tartó kánikula miatt a békés halaknak nem volt étvágyuk. A verseny ideje alatt többnyire csak a horgászok által nem kedvelt törpeharcsák akadtak a horgokra. Csupán egyetlen szerencsés versenyzőnek sikerült dévérkeszeget és pontyot fognia.

S hogy a horgászok se maradjanak étlen- szomjan, a szervezők bogárcsügylással, hűsítő italokkal kedveskedtek.

A kifogott halak mérlegelését nagy érdeklődés övezte, hiszen előfordult, hogy néhány dekagramm (egy-egy kisebb hal) előkelőbb pozícióhoz vezetett. Értékes díjak, tárgyjutalmak (horgászszeszközök) tulajdonosai lettek a helyezettek, illetve a legnagyobb hal kifogója. Bogácsi résztvevők közül Kiss Gyulának sikerült helyezetté elérnie, ő a felnőtt kategóriában 3. helyezést. Ezúton is gratulálók neki. Az eredményhirdetésnél jelen volt Csendesné Farkas Edit polgármester asszony is, aki átadta a díjakat a dobogósoknak. Végezetül az I. Halra fel! Horgászversenyt Nagy István versenyszervező értékelte.

A két nap folyamán az időjárásra senkinek sem lehetett panasz. A szép környezetben, tiszta levegőn jól éreztem magam én is, lehetőségem volt horgásztársaimmal megosztani tapasztalataimat. Jó ötletnek tartom, hogy nemcsak mi horgászok köthetjük le magunkat a vízparton, hanem a tóhoz kilátogató néződőknek is tartalmas kikapcsolódást nyújtottak a szervezők.

Remélem, a jövőben lesz folytatása a kezdeményezésnek!

Jankó Gergely András

A felnőttek között Kiss Gyula (bal szélen) 3. helyezést ért el

Akiért a harang szólt...

„Mint művészetet szerető műszaki ember, régen töröm a fejem azon, hogy miként lehetne a színművészet nagyjainak egy olyan mindenki által, mindenkor látogatható objektumot létesíteni, mint például a múzeumok, vagy a szoborparkok. Így született meg a gondolat, egy fasor, vagy liget kialakítására, melynek a fát a magyar színművészet nagyjai ültetnék. Itt az utókor méltón megemlékezhet talán századok múlva is, nemzeti színjárásának nagyjairól.” – olvasható Bessenyei Ferenc kétszeres Kossuth-díjas, érdemes és kiváló művész, a Nemzeti Színház örökös tagja, a Nemzet Színésze és több más kitüntetés birtokosának autentikus honlapján a fenti levélrészlet, mely Hanák Zsolt gondolatait idézi. Ha továbbolvasuk a levelet, megtudhatjuk, hogy Zsolt ezzel az ötlettel kereste meg Bogács akkori polgármesterét, Verhőczki Sándort. S azt is mondta még: „az országot járva megcsodáltam sok szép tájat, és elképzeltem az általam megálmódott ligetet, de egyik sem érintett meg olyan mélyen mint Bogács”. Az akkori önkormányzat is támogatta a Színész-liget létrehozásának tervét, így 2009. április 18-án a Nemzet Színésze ellátogatott Bogácsra, s elültették saját fájukat. Az elhunyt színésziársok emlékére pedig gyermekeik, feleségük ültetett egy-egy piramistölgyet.

Hanák Zsolt ötlete – a Színész-liget létrehozása – a Nemzet Színésze és a már elárvázottak hozzátartozói körében nem csak kezdeményezésnek számít, amit egy rangos kitüntetéssel tettek egyenrangúvá. Örökké emlékeztünk be vésztük mi, szemléltör is azokat a lélekemelő pillanatokot, amikor Törőcsik Mari ültette el fáját, vagy azt, ahogyan Sinkovits Vitay András a faültetés után megismogatta apja, Sinkovits Imre emléktábláját, és azt, amikor Avar István a faültetés végéig tudott megszólalni a meghatódástól ...

Hanák Zsoltnak köszönhetően büszkédkedhetünk a Színész-ligettel, mely a Cserépi úti pincesor közelében Bogács egyik turisztikai látványossága lett.

2010. augusztus 20-án, amikor a Bogács Község Önkormányzata által odaítélt Alkotói Díjat Hanák Zsolt átvette, már tudtuk róla, hogy beteg, de talán csak a felesége és a legközelebbi hozzátartozói érezték, hogy mennyire nagy a baj. Zsolt hősiesen küzdött, de 2011. szeptember végén a gyilkos kór örök pihenésre kényszerítette egyre gyöngyöző testét.

A szeptemberi melegben a természet nem akart téli álomra készülni, de október közepére a zöld levelek aranyra, barnára, bíborszínűre változtak, és egyre több hullott le a fáról, jelezve, hogy közeleg az ősz. Október végén, a csipős, hideg reggeleket, akármiilyen szikrázó napsütés is követte, tudtuk, hogy eljött az elmúlás ideje. Gondolataink gyakrabban időztek elhunyt szeretteink emlékei körül. A temető csendjében gyertyákat gyújtottunk és imádkoztunk halottak lelki üdvéért, emlékeztünk mindazokra, akikért a harang szólt, köztük Hanák Zsoltra, Bogács kitüntetettjére, a Színész-liget megálmódójára, akinek nevét majdan a piramistölgyek árnyékában hűsülő vándorok is áldani fogják.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Lapzártakor érkezett a szomorú hír, miszerint november 1-jén elhunyt Bogács másik Alkotói Díjjal kitüntetett személye, Antal Imre. Róla a Bogácsi Tél-ben emlékezünk meg.

Tárcsás ételek fesztiválja

2011. október 22-én első alkalommal került megrendezésre a Tárcsás Ételek Fesztiválja Bogácscon. A rendezvényen 11 csapat vett részt az ország különböző pontjairól, és nagy örömmre négy csapat Bogácsról.

A felhívás szerint bárki jelentkezhetett, aki tárcsán készített ételt, húst, zöldséget vagy akár gyümölcsöt. Bár nem volt kötelező, minden csapat megméretette magát a versenyen, ahol a bogácsi csapatok kiemelkedő eredményt értek el. A Middle Course csapata a „Legszakmaibb csirkeétel” címet, a Bogácsi Fiúk csapata a „Legjobb tárcsás étel” címet nyerte el, akik „koszos” körtével táltal camambert sajtos csirkemellet készítettek. A Bogácsi Női Fitt-Lesz csapat is kiváló tárcsás ételeket készített, gyönyörűen tálalva, a sok kis „apró falattal” a „Legfittebb étel” díjat zsebelték be. Gratulálunk nekik!

A rendezvény hagyományteremtő szándékkal került megrendezésre, reméljük az október 23-ai hétvégén második alkalommal lesz Tárcsás Ételek Fesztiválja 2012-ben, még több csapattal és kísérőprogramokkal.

Tordai –Tóth Csilla
idegenforgalmi referens

MEGHÍVÓ

Kedves Falubeliek!

A Bogácsi Pávákör idén ünnepli fennállásának **35. évfordulóját**. Ezen időszak nagyon szép eredményeket hozott számunkra, hírnevet Bogács számára.

Szeretettel várjuk Önt ünnepségünkre, melyen az ünnepeleken kívül fellép a Kartali és a Bükkábrányi Népdalkör.

Az ünnepség ideje: 2011. november 19. délelőtt 11 óra

Helye: Községi Ház

Tisztelettel és szeretettel várja Önt:
A Bogácsi Pávákör és vezetője:
Benyovszki Mária

MÁRTON-NAPI VIGASSÁGOK 2011. november 11-13.

2011. november 11. (péntek)

19:00-23:00 Esti fürdőzés, karaoke party a termálfürdőben

2011. november 12. (szombat)

10:00 Szent Márton Borlovagrend ünnepi közgyűlése - Községi Ház

Helyszín: Cserépi úti pincesor

12:00 óratól Lúdételek és bográcsban főtt ételek főzése és kóstolása

13:00 Márton-napi ünnepi felvonulás a Cserépi úti 77. számú pincétől a Nemzet Színészei Ligetébe (kisbírálóval, borlovagokkal, énekesekkel). Újbort áldó tréfas ünnep, szőlőszorkányégetés.

14:00 Szűcs Bernadett előadása

14:30 Bogácsi Pávákör dalcsokra

14:45 Bogácsi Mazsorett Csoport bemutatója

15:15 „Vándorutatóványosok” –

golyalábás, óriásbábos vásári komédia

16:00 Kaláris Hagományörző

Népművészeti Egyesület bemutatója

16:30 Táncház a Tobán Hagományörző

Népművészeti Egyesület közreműködésével

17:00 „Tűzszelidítők” –

látványos tűzszonglőr show

17:30 Gépszíj zenekar koncertje

2011. november 13. (vasárnap)

Egész napos kirakodóvásár a termálfürdő parkolójában

11:00 Szentmise, újbort megáldása a Szent Márton templomban

BOGÁCSI ÖSZ

Bogács Község

Önkormányzatának lapja

Szerkesztő: Jankóné Jónás Zsuzsa

Szerkesztőség:

Bogács,

Alkotmány u. 9.

Fotók:

Jankóné Jónás Zsuzsa

Jankó Gergely András

Nyomdai munkák:

Pető Nyomda

Mezőkövesd,

Tel.: 49/414-000